

právem jako činnost kresličská a tedy převážně duševní byla hodnocena.

Byla-li činnost zaměstnanců, o které nyní jde, právem hodnocena jako převážně duševní, podrobil je žal. úřad právem dle § 1 odst. 2 lit. a) zák. č. 89/20 pensijní povinnosti.

Pokud stížnost vytýká, že chromolitografové nejen na kámen kreslí, nýbrž i kámen leptají a jinak upravují, kterážto činnost prý je ryze manuální, dělnická, nemohl nss dle §§ 5 a 6 zák. o ss. k této námitce přihlížeti, ježto o zaměstnancích, o které jde, nebylo v adm. řízení nikdy a nikým tvrzeno, že by kromě kreslení na kámen ještě jinou činnost vyvíjeli, a žal. úřad nerozhodoval a ovšem ani rozhodovati nemusel o otázce, v adm. řízení na spor nevznesené, převládá-li u zaměstnanců, jichž spor se týká, tato činnost manuální, či ona činnost duševní, kresličská.

Č. 6126.

Pensijní pojišťování: * Zaměstnanec, který hraje v orchestru, je duševně činný a podléhá pensijnímu pojištění, třeba by šlo o orchestr v kinematografu a hraní hudby lehké.

(Nález ze dne 4. prosince 1926 č. 24.992.)

Věc: Josef K. v P. proti ministerstvu sociální péče (ze zúč. všeob. pens. ústav v Praze Dr. František Klučina) o pensijní pojištění.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím rozhodl žal. úřad v pořadí instančním, že Václav S. ve svém zaměstnání u st-lev počínaje 1. srpnem 1920 podléhá pens. povinnosti pojistné, poněvadž činnost jeho jako hudebníka jest převážně duševní a zakládá podle § 1 odst. 2 lit. a) zák. z 5. února 1920 čís. 89 Sb. pensijní pojistnou povinnost. Okolnost, že jmenovaný byl jen podřízeným hudebníkem a že hrál pouze běžné kousky, je pro pojistnou povinnost nerozhodná.

O stížnosti nss uvážil:

Nesporno je, že Václav S. zaměstnán byl v době od 1. srpna 1920 jako hudebník v orchestru st-lova kinematografu. Sporným je hodnocení jeho činnosti; kdežto žal. úřad hodnotí jeho činnost jako převážně duševní, tvrdí stížnost, že činnost ta nebyla převážně duševní, ježto S. byl jen podřízeným hudebníkem a hrál jen běžné kusy. Proto chybí dle názoru stížnosti činnosti jeho ony znaky, které duševní činnost charakterisují, totiž zvláštní vyšší způsobilost, duševní námaha a duševní napjetí, st-li nedostává se mimo to ani odborného vzdělání. V nevyšetření skutečnosti, že S. hrál jen obvyklé kousky, vidí stížnost i podstatnou vadu řízení. Stížnost rozlišuje mezi hudebníky hrajícími těžší skladby, vyšší ceny umělecké a hudebníky, hrajícími skladby lehkého druhu, a jen prvnější považuje za duševně činné.

Nss nesdílí názor, že by takto bylo lze rozlišovati. Zákon pensijní podrobuje pens. povinnosti zaměstnance převážně duševně činné a nečiní rozdílu mezi jednotlivými duševními činnostmi po té stránce, jsou-li namáhavější, vyžadují-li většího duševního napjetí, předpokládají-li vyšší vzdělání či nikoli a vyžadují-li či nevyžadují-li zejména nějaké tvořící činnosti. Hudba v orchestru provozovaná je uměním, a každý, kdo

provozuje nějaké umění, je duševně činným. Je jím tedy i hudebník, který v orchestru nějakém spolupůsobí, třeba by orchestr ten hrál jen hudební kusy lehčího druhu, nevyžadující zvláštního stupně dokonalosti a zvláštního napětí mysli.

Není tedy ani vytýkané neúplnosti šetření v tom, že úřad nevyšetřoval, jaké hudební kusy v době zaměstnání S. v orchestru st-lově byly hrány, ježto okolnost ta pro posouzení zákonnosti nař. rozhodnutí je bezvýznamná, když — jak uvedeno — i hudebník hrající v orchestru lehké kusy, za duševně činného musí býti považován.

Č. 6127.

Státní zaměstnanci (Slovensko): * **Důvodem k odnětí diet z titulu vedení dvojí domácnosti není, že státní zaměstnanec, jsa členem stavebního družstva, nezajistil si byt v družstevních domech složením stavebních příspěvků.**

(Nález ze dne 4. prosince 1926 č. 25.006).

Věc: František O. v K. (adv. Dr. Jos. Choc z Prahy) proti ministerstvu pošt a telegrafů (min. taj. Jan Bucek) stran diet z důvodu vedení dvojí domácnosti.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím z 25. září 1923 zastavilo ředitelství pošt v Košicích st-li výplatu diet z důvodu vedení dvojí domácnosti s účinností od 31. prosince 1922, poněvadž zjistilo, že již v prosinci 1922 mohl získati přiměřeného rodinného bytu, příležitosti té však nepoužil. St-logy žádosti za opětné poukázání diet byly rozhodnutím ředitelství z 24. listopadu 1923 a pak rozhodnutím min. pošt z 12. února 1924 zamítnuty z důvodu prvního rozhodnutí.

Podáním ze 6. října 1924 žádal st-l min. pošt, aby svoje rozhodnutí z 12. února 1924 zrevidovalo. — — — — —

Min. pošt na to nař. rozhodnutím vyslovilo, že st-le poukazuje s jeho opětným rozkladem proti zastavení diet dle ustanovení bodu II. D 2 Zásad pro úpravu osobních poměrů stát. zaměstnanců na Slov. na výnos z 12. února 1924 a že znovu zdůrazňuje, že jeho rozkladu nevyhovělo proto, že mohl při dobré vůli již v roce 1922 přestěhovati svoji domácnost do Košic, takže příčinou, pro kterou k přestěhování jeho domácnosti nedošlo, nebyl úředně zjištěný nedostatek bytů, jak to požadují zmíněné zásady.

O stížnosti nss uvážil: — — — — —

Žal. úřad zamítl st-lův nárok na diety podle bodu II. D 2 »Zásad« z důvodů, že st-l mohl při dobré vůli již v r. 1922 přestěhovati svoji domácnost do Košic, takže příčinou, pro kterou k přestěhov. jeho domácnosti nedošlo, nebyl úředně zjištěný nedostatek bytů. Z čeho dospěl k tomuto úsudku, žal. úřad neuvedl, ze správních spisů a odv. spisu je však vidno, že výrok ten založil na zprávě stav. družstva pošt. zaměstnanců v Košicích z 24. září 1923, v níž se praví, že st-l mohl obdržeti v družstevních domech, postavených v roce 1922, rodinný byt, kdyby naň byl